

orationem Dominicam memoriae mandare, tunc praecipit Abbas, ut saltem salutationem angelicam addiceret. Per multos dies ille laboravit, nunquam tamen potuit alia verba memoria retinere quam illa: *Ace Maria gratia plena*. Magister autem novitiorum observans hebes hominis ingenium, ac labilem memoriam, salutare hoc consilium ei praebuit, ut frequenter mente, et ore in omnibus suis actionibus illa verba repeteret: *Ace Maria gratia plena*, cui ille ita obtemperavit, ut fere nunquam ea verba ab eius ore decederent, favebaturque repetitionem illam sibi non solum non molestam, sed dulciorem super mellis favum ori eius esse. Postmodum nonnullis transactis annis, quibus religiose ac sancte vixit, cum e vita discederet, et in loco consueto reliquorum Fratrum fuisset sepultus, e sepulchro eius prodiit arbor, in cuius foliis divinitus aureis characteribus scripta erant verba illa: *Ace Maria gratia plena*. Huius portenti fama continuo per totam illam diocesim diffusa, protinus Episcopus ad videndam visionem illam gradum properavit, fodereque iussit in eodem loco, ubi arbor sita erat, et invenit radicem arboris in ore sancti illius cadaveris radicalem esse. Unde non obscure coniectavi ob devotam illorum verborum repetitionem: *Ace Maria gratia plena*. Tandem miraculum coelesti consilio patratum fuisse, et ad remunerationem illius, et ad instructionem nostram, ut moneamur frequenter sacra illa verba mente et ore versare.

§. CCXXXVI.

Frater Francisci de Gonzaga quondam minister generalis Seraphici Ordinis, nunc vero Episcopus Mandamus libro de origine familiae observantiae commemorat: Cum magna grassante peste per totam civitatem Conimbriensem monasterium s. Clarae inciperet adeo periclitari, ut moniales timore mortis concussae de fuga ab eo loco inter se agerent; dum tamen de modo magis decenti ad fugam capessendam deliberarent, ecce repente ad ostium pulsus pauper quidam eleemosynam petens, ad quem cum venissent quaedam moniales, continuo ille interrogavit, ut quid adeo tristes et afflictas essent; illis autem respondentibus propter appropinquantem ad nos pestem, quae

nos hinc abire compellit: at ille continuo dixit: credite mihi, non opus est, dabo vobis efficacissimum remedium ad illam omnino propulsandam: accipite chartam istam, et antiphonam Deiparae in ea scriptam singulis diebus recitate: statimque ille non amplius comparuit. Coeperunt moniales singulis diebus saepe tum alta voce canere antiphonam illam, tum submissa voce singula eadem repetere; quo praesentissimo antidoto coelitus, ut creditur, demisso, monasterium in mediis flammis grassantis pestis ab eius contagione omnino immune servatum fuit. Antiphonam, vel orationem hic apponam, ut omnes salubri hae medicina ingruente peste fruantur.

Stella coeli extirpavit

Quae lactavit Christum Dominum.

Mortem pestis quam plantavit

Primus parens hominum.

Ipsa stella nunc dignetur

Sydera conspescere,

Quorum bella plebem cadant

Ditae mortis ulcere.

O piissima stella maris

A peste succurre nobis,

Audi nos Domina.

Nam filius tuus nihil negans

Te honorat,

Salva nos Iesus,

Pro quibus Virgo Mater orat.

†. *Ora pro nobis sancta Dei Genitrix.*

‡. *Ut digni efficiamur promissionibus Christi.*

ORATIO

Deus misericordiae, Deus pietatis, Deus indulgentiae, qui miseris es semper affectionem populi tui, et dixisti angelo percutanti populum tuum, contine manum tuam, ob amorem illius stellae gloriosae, cuius ubera pretiosa contra venena delictorum, quam dulciter susisti: praesta auxilium gratiae tuae, ut ab omni peste, et improvisae mortis, secure liberemur, et a totius perditionis incurso misericorditer salvemur, per te Iesu Christe Rex gloriose, qui vivis, et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Haec, et omnia mea iudicio Ecclesiae catholicae Romanae libenter subicio, paratus, si quid eius doctrinae minime apici adversum quoquo modo scriptum sit, corrigere, emendare, abraderi, et penitus abolere.

FINIS TERTII VOLUMINIS

INDEX HOMILIARUM

LIBER DECIMUSQUINTUS

DE SACRIS ARCANIS DEIPARAE VIRGINIS IN FESTO S. MARIAE AD NIVEM, ET IN EVANGELICA ILLIUS DIEI LECTIOE LATENTIBUS.

Homilia Prima.	
In illa verba Ecclesiast. 44. Imperio suo acceleravi nivem, proprietates, et effectus nivis in laudem b. Virginis, et nostram utilitatem convertuntur.	5
Homilia Secunda.	
In illa verba: Extollens vocem quaedam mulier de turba, etc. foeminarum praeconia mulierum, et quae variis virtutibus etiam inter Ethnicos mirifice floruerunt, recensentur.	15
§. I.	
Ab etymologia nominis foeminae laudantur.	ib.
§. II.	
Ex creatione primae mulieris laudes foeminarum deducuntur.	14
§. III.	
Ex honore, quem Principes, et Philosophi mulieribus deferunt, earum excellentia innotescit.	ib.
§. IV.	
A fortitudine, et imparido animo, etiam in militia, foeminae laudantur.	15
§. V.	
Ab amore erga patriam, et maritos, et a tutela, quam eis praestiterunt, foeminae commendantur.	ib.
§. VI.	
A liberalitate, et magnificentia foeminae laudantur.	18
§. VII.	
A castimoniae virtute foeminae commendantur.	ib.
§. VIII.	
A prudentia, et sanis consiliis foeminae laudantur.	22
§. IX.	
A misericordia, et pietate commendantur foeminae.	ib.

§. X.

A literarum peritia, eloquentia, et eruditione foeminae commendantur. 24
Homilia Tertia.

Ecangelicae illius mulieris in laudem Christi, et B. Virginis dicentis: Beatus venter qui te portavit, et ubera quae susisti, praeconia multa apponuntur, quibus mira eius religio, fortitudo, et sanctitas cum singulari prudentia coniuncta innotescit, in illa verba: Quaedam mulier de turba dixit: Beatus venter, qui te portavit. 27

Homilia Quarta.

Eiusdem Ecangelicae mulieris, nec non virginis Deiparae ventris encomia exordimur, in eadem verba: Extollens vocem quaedam mulier de turba dixit: Beatus venter, qui te portavit: ubi praecipua epitheta, quibus sancti Patres b. Mariae utrumque exornant, cum aliis multis a nobis excogitatis, apponuntur. 31

Homilia Quinta.

Celsissimae dignitatis Matris Dei praecara multa encomia proferimus, in illa verba: Beatus venter, qui te portavit (Luc. 11). 38

Homilia Sexta.

Prosequitur idem argumentum, et septem insignibus matribus, quarum dicina eloquia meminere, excellentiam Dei Matris deprehendentes, in eadem verba: Beatus venter, qui te portavit. 44

Homilia Septima.

Eadem verba: Beatus venter, qui te portavit, elucidamus, internam b. Virginis puritatem, variis Canticorum locis explicatis illustrantes, nonnullaque virginis ventris encomia subicentis. 46

Homilia Octava.

Deiparam Virginem divinae gratiae miraculum, ac beatum eius ventrem miraculorum officinam esse aperte demonstramus, in illa eadem verba: Beatus venter, qui te portavit. 53

Homilia Nona.

Virginem Deiparae ventrem bonorum omnium scaturigenam esse, atque ideo merito dici beatum, variis animi conceptionibus palam fit in eadem verba: Beatus venter, qui te portavit. 58

Homilia Decima.

Beata Virgo Christum Dominum ventre suo

- deferens, mulieri Evangelicæ tria sola farinae commiscens, cibano, qua Eucharistia panis formatur, ac ferculo Salomonis, illum nobis deferenti comparatus, in illa eadem verba: Beatus venter, qui te portavit 61
- Homilia Undecima.
- Virgo Deipara utero suo filium gestans Arcae Foderis, seu testimoniis, ex antiquorum Patrum doctrina appositis comparatur, in qua similitudine varia B. Virginis encomia delitescunt 65
- Homilia Decimasecunda.
- In eadem verba d. Lucae: Beatus venter, qui te portavit, Deipara Virgo nubis fulguranti comparatur, iuxta sanctorum Patrum doctrinam, quam similitudinem varia, ac multiplex, tam dicina, quam humana eruditione illustramus 71
- Homilia Decimatertia.
- In eadem verba: Beatus venter, qui te portavit, Virginis Deiparae venter nido comparatur, quem Alcedines, seu, ut alii volant, Halcyones aves fabricant 75
- Homilia Decimaquarta.
- Deipara Virgo utero suo Christum gestans coelo comparatur, quo Deus sanctos beat in eadem verba: Beatus venter, qui te portavit (Luc. 11) 79
- Homilia Decimaquinta.
- Beatissimam Virginem Deiparentem vere, et proprie thronum Dei esse, var. a tam sacrae Scripturae, quam sanctorum Patrum eruditione demonstramus, in illa verba: Beatus venter, qui te portavit 83
- Homilia Decimasexta.
- Variae rationes apponuntur, ob quas omnino decuit Christum Dominum non alio lacte in eius infantia nutrir, quam eo, quod ubera b. Virginis Matris suae ei propinabant, in illa verba: Beata ubera, quae sustisti 89
- Homilia Decimaseptima.
- Beatam Virginem non solum corporaliter Christum Dominum, sed et nos omnes spiritaliter utero suo portasse, ac suis uberibus lactasse, ex sacra Scriptura, ex sanctis Patribus, et efficacissimis rationationibus demonstramus: ut propterea non solum Christi, sed et civitatum omnium Mater, et nutrix censeri debeat 95
- Homilia Decimaoctava.
- Indicatur Deipara ab iniuria, quam haeretici ei irrogant, adversus eam perpetram intorquentes verba illa Christi Domini: Quinimmo beati qui audiunt verbum Dei, et custodiunt illud; quorum germanus, et catholicus apponitur sensus, iuxta receptissimam Patrum illius loci expositionem 99
- Homilia Decimanona.
- Christus Dominus verbis illis: Quinimmo beati, qui audiunt verbum Dei, et custodiunt illud, humanas laudes longo abdicandas esse nos docet 102
- Homilia Vigesima.
- Prosequimur idem argumentum adversus inanis gloriae appetitum, cuius gravita-
- tem, et stultitiam multiplici eruditione tam ex sacra Scriptura, quam ex sanctis Patribus, ac ingenti conceptum copia palam demonstramus in eadem verba: Quinimmo beati, qui audiunt verbum Dei. 114
- Homilia Vigesima prima.
- De verbi dicini utilitate, et efficacia, varia eruditione disserimus: nec non de multiplex discrimine circa auditionem verbi Dei inter reprobos, et praedestinos, in illa verba: Beati qui audiunt verbum Dei, et custodiunt illud 124
- Homilia Vigesima secunda.
- Agimus de religiosa translatione Iconis S. Mariae Maioris ad celeberrimum sacellum a Paulo V. Pontif. Max. in honorem Deiparentis saerum 132

LIBER DECIMUSSEXTUS

DE SACRIS ARCANIS DEIPARAE VIRGINIS IN SACERDIO EIUS ROSARIO LATENTIBUS

- Homilia Prima.
- De excellentia, et utilitate Rosarii, sed prius de eius nomine, antiquitate, et auctore disserimus 138
- Homilia Secunda.
- In perelebri festo Rosarii b. Virginem Rosariae comparamus: eius proprietates quare ei accommodantes in illa verba: Quasi plantatio rosae in Iericho 147
- Homilia Tertia.
- In eadem festivitate Rosarii, salutationes angelicas, ex quibus illud componitur, rosae comparamus, varios eius fructus commemorantes in eadem verba: Quasi plantatio rosae in Iericho 152
- Homilia Quarta.
- Prosequimur idem argumentum a Rosario Virginis, ad eius, quam vocant coronam, sermonem converentes, quam multiplex eruditione illustramus, in eadem verba: Ego quasi plantatio rosae in Iericho 156
- Homilia Quinta.
- Proponimus varias recitandi Rosarium formulas, ac perulites modos omnibus statibus respectu accommodatissimos 159
- Homilia Sexta.
- Sacrae fraternitatis Rosarii excellentiam, in eam utilitatem ex multiplex cap. palam facimus, pleraque eius praeconia decantantes 164
- §. I.
- Pro inscriptione in fraternitatem Rosarii 169
- §. II.
- Pro gerentibus secum Rosarium ib.
- §. III.
- Pro devote orantibus Rosarium ib.
- §. IV.
- Pro confessis, et communicantibus ib.
- §. V.
- Pro Salute Regina 170
- §. VI.
- Pro opere pio quocunque ib.

LIBER DECIMUSOCTAVUS

DE SACRIS ARCANIS CULTUS ET DEVOTIONIS ERGA DEIPARAM VIRGINEM AC D. IOSEPHUM EIUSDEM SPONSUM.

- §. VII.
- Pro agonizantibus 170
- §. VIII.
- Pro processionibus ib.
- §. IX.
- Pro visitantibus templum, aut aram Rosarii ib.
- §. X.
- Pro non volentibus visitare ecclesiam Rosarii 171
- §. XI.
- Pro liberanda e Purgatorio anima ib.
- §. XII.
- Pro stationum urbis Romae indulgentiis ib.
- §. XIII.
- De facultate absolvendi inscriptos in fraternitatem ib.
- Homilia Septima.
- Encomia prosequimur sacrae confraternitatis Mariani Rosarii, visionem arboris Nabuchodonosoris accommodantes 173
- Homilia Octava.
- De perelebri victoria a Christianis contra Turcas, Virginis intercessione, ac Rosarii confraternitatis precibus parata 178
- Homilia Nona.
- Impii haeretici tam in Marianum Rosarium, quam in sacram eius confraternitatem turpiter delatantur, sed ab eorum calumniis illa vindicamus 181
- Homilia Decima.
- Agimus de pio, ac laudabili processionum ritu, quo Mariani Rosarii confratres Deiparam Virginem religiosè colunt 187

LIBER DECIMUSSEPTIMUS

DE SACRIS ARCANIS DEIPARAE VIRGINIS DE MONTE CARMELO.

- Homilia Prima.
- Agitur de perelebri festo s. Mariae de monte Carmelo, cuius occasione illustrissimae familiae Carmelitanae nonnulla praeconia laconice perstringimus 192
- Homilia Secunda.
- Praeconia sacri Ordinis s. Mariae de monte Carmelo prosequimur, a cavillis omnibus acerrime illam vindicantes, quibus quidam auctores iniuste eam lacerare ausi sunt 196
- Homilia Tertia.
- In eodem festo s. Mariae de monte Carmelo Deiparae laudes, nec non Carmeliticis Ordinis encomia prosequimur 213
- Homilia Quarta.
- Opportuna digressio in celebratione beatificationis s. Matris Teresiae Carmelitani Ordinis Matris, novae reformationis Disalceatorum fundatricis 220

- Homilia Prima.
- Exhortatio ad devotionem Virginis, adductis praecipuis rationibus ad eam stimulantibus, partim a mira eius sanctitatis excellentia, partim ab utilitate, quae in nos redundat, petitis 226
- Homilia Secunda.
- Prosequimur idem argumentum, ex multiplex capite ostendentes devotionem, ac filialem affectum erga b. Virginem singulare nostrae praedestinationis signum esse; sed prius permultas alias praedestinatorum notas ex sacris Scripturis, et sanctis Patribus proponimus 236
- Homilia Tertia.
- Apponuntur obsequia varia a Virginis cultoribus praestanda, per quae tamquam per efficacissima media affectum devotionis erga Deiparentem, divina irrorant gratia, comparare, et fervore facile poterunt 240
- Homilia Quarta.
- Prosequimur principale argumentum, de interna, et externa adoratione Deiparae Virginis debita, agentes, ubi genuflexionum cultum, valde illi gratum, et ab angelis, et a viris sanctis visitatum, multipliciter ostendimus 245
- Homilia Quinta.
- In idem argumentum, Hyperduliae cultu, qui omnium aliorum Sanctorum cultum excedit, Ecclesia Catholica Imagines Deiparae Virginis religiose veneratur, cuius occasione imaginum usus multifariam constabitur 251
- §. I.
- Recensentur primi, et nobilissimi haeretici, qui imagines Christi, b. Virginis, et Sanctorum demoliri tentaverunt ib.
- §. II.
- Imaginum, praecipue Christi Domini, et b. Virginis usus, et cultus ex sacris Scripturis comprobatur 252
- §. III.
- Ex Christi Domini exemplo 254
- §. IV.
- Ex sacris conciliis 255
- §. V.
- Ex antiquissima Ecclesiae traditione, et consuetudine 257
- §. VI.
- Ex miraculis valde authenticis 259
- §. VII.
- Ex sanctis Patribus, ac vetustissimis Doctoribus 262
- §. VIII.
- A multiplex utilitate 264

§. IX. 267
 Ex nervosis rationibus 267
 Homilia Sexta.
 Potissimum medium ad obtinendam devotionem Virginis, et conciliandum nobis eius amorem, virtutum illius imitationem esse ex doctrina sanctorum Patrum palam fit 270
 Homilia Septima.
 Commemorantur templa ab Ecclesia aedificata ad cultum Deiparae, non solum dum vitam ageret, sed antequam conciperetur. 274
 Homilia Octava.
 Dicino consilio factum esse ad maiorem Virginis cultum, et gloriam, ac de antiquo serpente illustriorem victoriam, ut in templis, et locis, quibus daemonum simulacra Gentiles olim venerabantur, in eisdem Deiparae Virginis imago posita ab Ecclesia coleretur 278
 Homilia Nona.
 Ecclesia Catholica permulta festa instituens in Deiparae Virginis cultum, excimiam suam pietatem, et devotionem erga illam protestatur 281
 Homilia Decima.
 Perenni sabbati cultu, singulis recurrentibus hebdomadis, Ecclesia Catholica Deiparentem honorat, specialia obsequia in ea die ei deferens, officii, missae, ieiunii, aut similitum 287
 Homilia Undecima.
 Reliquiarum Deiparae veneratione, quas ipsa Virgo nobis reliquit, ostendit Ecclesia Catholica devotionem, quam erga illam profertur 291
 Homilia Duodecima.
 De multiplici alio religiosi cultus genere, praecipue orationis, quo Ecclesia Catholica Deiparam Virginem singulariter veneratur. 294
 Homilia Decimatertia.
 Referuntur alphabetico ordine celebriora epitheta, quae tam sacrae literae, quam omnes sancti Patres ad maiorem Deiparae cultum, et devotionem in nobis excitandam, tradiderunt 298
 Homilia Decimaquarta.
 Prosequimur principale argumentum, singulare illud documentum tradentes, ad devotionem Virginis acquirendam, ut qui illam adipisci cupit, castissimum eius

sponsum diuini Iosephum speciali veneratione rotat 306
 Homilia Magna, et ultima.
 Prosequimur idem argumentum Iosephi, Virginis sponsi, varia praeconia decantantes, ad maiorem in animis fidelium devotionem erga illum excitandam 311
 §. I.
 De sanctificatione d. Iosephi in utero materno ib.
 §. II.
 De nominis Ioseph excellentia 312
 §. III.
 De pulchritudine corporali, et spirituali d. Iosephi, ubi de quadruplici eius iustitia. 315
 §. IV.
 De sanguinis nobilitate dicitur Iosephi, et de viro splendore stemmatum eius 318
 §. V.
 Famae, et honori Christi Domini, et Matris eius, s. Ioseph mirifice consuluit 322
 §. VI.
 De duplici d. Iosephi sublimi dignitate, sponsi scilicet Deiparae Virginis, et Christi Domini patris legalis 324
 §. VII.
 De felicissima d. Iosephi morte 330
 §. ult.
 De resurrectione d. Iosephi ad vitam immortalam, et gloriosam, secundum animam, et corpus 331

LIBER ULTIMUS

DE MIRANDIS DEIPARAE VIRGINIS TAM IN GRATIAM, QUAM IN VINDICTAM.

§. I.

Insignis praefatio de miraculorum natura, et utilitate, nec non de potestate Virginis ad ea patranda disserens, varia doctrina, et eruditione locupletissima 334
 Deinde per ducentos et triginta sex paragraphos, totidem miracula Deiparae Virginis referuntur, citatis eorum Auctoribus, tam in gratiam, quam in vindictam ab ea patrata.

INDEX

RERUM OMNIUM

NOTABILIMUM, COPIOSISSIMUM ET AMPLISSIMUM

Prior numerus paginam, posterior columnam notat.

A
 Adoratio triplex, 245. 2.
 Inferna bifariam exercetur, 247. 2.
 Affectus humani cedant ubi Dei causa agitur, 46. 1.
 Albertus Magnus ope Virginis scientias naturales repente callit et amittit, 543. 2.
 Amor erga patriam et maritos, in quibus feminis exiit, 16. 2.
 Angeli non comprehendunt Mariae Virginis excellentiam, 2. plures assistunt ei, 68. 1.
 Ex quibus tantum ordinibus corruerint, 88. 1.
 Speciali cultu Virginem adorant, 249. 1.
 S. Anna vitam fecundissimam protulit, 9. 2.
 S. Anselmus ope Virginis a praecipitio incolumis evadit, 370. 1.
 Apostoli sunt Christi legati, 45. 1.
 Apparitiones variae h. Virginis, 377. 2.
 Aqua in vinum saepius versa, 337. 2.
 Aquila biceps stemma Imperatorum aptatur stemmati Virginis, 45. 2.
 Aranearum natura expenditur, 113. 1.
 Assumptionis festo plurimae et purgatorio animae liberantur, 542. 1.
 Cerei consumpti idem ac prius retinent pondus, 362. 2.
B
 Basilicae s. Mariae Maioris origo, varia nomina, 7. 1.
 Vide templum.
 Basilisens fugatur icona, et imploratione beatae Virginis, 354. 1.
 Beatitude formalis et obiectiva fuit in utero Virginis, 84. 1. 2.
 S. Benedictus convertit canonicum quendam Coloniensem, 585. 2.
 S. Bernardus oral pro pituitae remedio, et exauditur, 377. 1.
 Bonum esse inter malos optimum, 29. 2.
C
 Coelum musicum edere concentum nude probetur, 30. 2.
 Carmelitana familia Eliam auctorem agnoscit, 175. 2.
 CARTHAGENA de B. M. V.—Vol. III.

Eius praeconia, 194. 1. — 196. 1.
 A cavillis omnibus vindicatur, 196. 2. et seq.
 Eius nomenclaturae ratio, 201. 2.
 Antiquitas, 206. 1.
 An eadem quae Essenorum, 203. 2.
 In finem usque mundi duratura, 209. 1.
 Eius confratres, et consorciores die sabbati a purgatorio liberantur, 215. 1.
 A Virgine summpere diligitur, 214. 2.
 Prima fuit quae Virginis saeculum et templum exerxit, 215.
 A Virgine ortum habuisse dicitur, 216. 2.
 Magni viri qui in ea floverunt, 217. 2.
 Eius encomia, 219. 1. 2.
 Carnis rebellio militat adversus spiritum, 80. 1.
 Pitis scabie liberatur monachus b. Virginis, et ab eius dolore immunis perpetuo redditur, 389. 2.
 Caput latronis abscessum loquitur, 351. 2.
 Castitas relucet in feminis, 20. 1. 2.
 Qui eam amicit quomodo h. Virgini se praesentet, 341. 2.
 Est praecipua quaedam sanctificatio et dispositio ad Deum videndum, summeque placet Mariae, 42. 1.
 Martyres facit, ibid.
 Charitas collo et turri comparatur, 52. 1. B. Virginis. Vide verbum Maria Virgo.
 Cherubim non comprehendunt Mariae Virginis excellentiam, 6. 1.
 Christus carnem traxit ex Maria Virgine contra Apollinaristas, 27. 2.
 Sine labe conceptus, ibid.
 Tria spolia refert in Incarnatione, 60—61.
 Frater noster, 97. 2.
 Christus a Virgine armatus prodiit in mundum, 95. 1.
 Eo nascente mare lacteum, et summa pax in mundo, 77. 2.
 Christus est miraculorum maximum, 337. 1.
 Comparatur ficui, 10. 1.
 Aequae, 53. 2.
 Hamo, 60. 1.
 Vermis, ibid.
 Fulguri et fulmini, 71. 2.
 Dicitur sermo, 79. 2.
 Benignitas et auctoritas eius, 63. 2.
 Christus pro Matris honore pugnavit, 8. 1.
 Eius praeconia cum Maria sunt communia, 50. 2.
 Veluti sol decus praecipuum Mariae, 81. 1.

Eius mysticum monumentum est Maria, 290. 1.
 Ei gratissimus honor Matri collatus, 406. 2.
 Gratissimus Ioseph ob obsequia ab eo recepta, 307. 1. Filius eius legalis. Vide s. Ioseph.
 Christi passionem contemplari solita virgo quaedam virginitatem tuetur, 440. 1.
 Christi nativitate medians virgo quaedam ubera miraculose lacte plena acquirit, 346. 1.
 Christi nomine gloriosi Iesus ob assumptam naturam quam connotat, 40. 1.
 Cur saepius vocetur filius hominis, 40. 2. Vide verb. Iesus.
 Cisterciensis Monachi pallio Virginis teguntur, 395. 2.
 Cogitationes bonae capillis tonsarum comparantur, 49. 2.
 Conservant animam, 128. 2.
 Cognito sui a peccatis liberat, 75. 1.
 Comminationes divinae in bonum vertuntur, 356. 2.
 Compunctio ex visione miraculorum, ib.
 Concupiscentia virorum et mulierum, 55. 1.
 Confessionis sacramentalis necessitas exemplis ostenditur, 340. 1.—352. 2.
 Eam adhibetope Virginis caput abscessum, 361. 1.
 Ea infirmos private afficitur daemon, 399. 2.
 Congratulari b. Virginis proficuum, 244. 1.
 Consilia sana a mulieribus, 22. 2.
 Contemplatio comparata capillis tonsarum, 49. 2.
 Fuit optime in Maria Virgine. V. Maria Virgo.
 Conversiones peccatorum a b. Virgine, 71. 1. Vide verb. Peccator, et Maria Virgo.
 Corona b. Mariae Virginis fortitudinem praebet ad hostes devincendos, 157. 2.
 Eius virtus, libro ultimo, 408. 1. Vide verbum Rosarium.
 Creationis cum incarnatione comparatio, 42. 2.

D

Daemones Maria Virgo debellat, 253. 2.
 Eorum illusiones patefuit per salutationem Angelicam, 589. 2.
 Frustra persequuntur devotum Virginis Mariae, 599. 2.
 Arcentur et fugantur a Virg. 419. 1.
 Detrahi nobis permittit Deus, ne inane sectentur gloriam, 112. 2.
 Devotio in Virgine excitatur ex eius sanctitate et excellentia, 226. 1.
 Ex utilitate quae inde consequitur, 253. 1.
 Signum est praedestinationis, 237. 2.
 Quibus fovetur exercitiis, 240. 2.
 Si remittitur, aegre ab ipsa fertur, 547. 1.
 Fuit praecipua in Martino, 376. 1.
 In Gerardo, 377. 2.
 Obtinet contritionem in fine vitae, 421. 2. Vide mortis hora.
 Deus est causa praecipua bonorum operum, 108. 1.—114. 2.
 Odit et punit vanam gloriam, 108. 2.
 Eius cor est Virginis templum, 156. 1.
 Dignitas maternitatis Dei est incomprehensibilis et eximia, 58. 1.
 Descendi desiderium quam laudabile, 151. 2.
 S. Dominicus auctor Rosarii, 159. 2.
 Suadet orationem Dominicam, 145. 2.
 Salutationem Angelicam, ib.
 Dormientes in composita Virgine benedictione privantur, et diabolico ore osculantur, 584. 1.

E

S. Edmundus ob intermissam devotionem in Virginem ab ea blande castigatur, lib. ult. 372. 1.
 Eleemosynam facientes olim iuba canebant, 104. 2. In occulto facienda, ibid.
 Quae offertur altari b. Virginis, ab ipsa visibili apparitione in aegritudine offerentis remuneratur, 341. 1.
 Quae in terris fit, in coelis magnifice repraesentatur, 343. 1. 2.
 Definet iratas manus Dei, et Virginis, libr. ult. 377. 1.
 Elisabeth cedit sponte Mariae, 45. 1.
 Eloquentia humana divinae res non indigent, 7. 1. In feminis floruit, 24. 1.
 Eruditio summa quarundam feminarum, ib.
 Essenorum familia an fuerit eadem quae Carmel. 209. 1.
 Eucharistiae sacramentum b. Virginis acceptum feramus, 62. 2.
 Semper indeficiens, ib.
 E manu Virginis sumendum, 65. 2.
 Sumens puer hebraeus nil laeditur a fornice, in quam pater cum iniecerat, 545. 1.
 Flammam ore percipere sibi videtur, ibid.
 Exemplum devotionis et pietatis haereticum quendam convertit, 544. 1.
 Expectationis beatae Mariae festum unde initium sumpserit, 380. 1.

F

Feminae non aspiendae quamvis sanctae, 12. 1.
 Feminae laudantur ab etymologia nominis, 15. 2.
 Ex creatione primae mulieris, 14. 1.
 Ex honore quem principes et philosophi eis deferunt, 14. 2.
 A fortitudine et impavido animo, 15. 1.
 Ab amore erga patriam, et maritos, et a tutela quam eis praestiterunt, 16. 2.
 A liberalitate et magnificentia, 18. 1.
 A castitimoa, 18. 2.
 A prudentia et sanis consiliis, 22. 2.
 A misericordia et pietate, 25. 2.
 A litterarum peritia, eloquentia, et eruditione, 24. 1.
 Fidei confessio quam difficilis et quam necessaria, 28. 1.
 Nunquam in Ecclesia Dei deficit, 52. 1.
 Pontes ac fluvii vinum miraculose fluentes, 357. 2.
 Fortitudo feminarum quarundam, 14. 2. B. Virg. vide Maria Virgo.
 Fratres quatuor modis dicuntur, 164. 1.
 Fulgura pro fulminibus in s. Scriptura, 356. 1. 2.
 Significant miracula, ibid.
 Cur praecedant pluvias, 356. 2.

G

Gaudium promittitur a Virgine, gaudium illi annunciant, 342. 1.
 Septem gaudia quae habet in coelo, revelat b. Virgo s. Thomae Cantuariensis, 405. 2.
 S. Gerardus Pannoniae martyr quantam b. Virginis reverentiam exhibuerit, 377. 2.
 Gloria Dei quaerenda in operibus bonis, 106. 2.
 Nemini datur, 108. 2.—114. 2.

Gratia invenitur per Virginem, 59. 1.
 Recupatur vi Rosarii, 155. 2.
 S. Gregorius Magnus b. Virginis devotissimas, 405. 1.

H

Haereses multae confutantur a muliere exclamante, beatus venter, etc. 27. 1.
 Earum destruxit b. Virgo, vide Maria Virgo.
 Haereticiprave in torquent in Virgine responsum Christi, quinimo beati, etc. 99. 1. Vide Iudaens.
 Honor mulieribus a principibus, et Philosophis delatus, 14. 2.
 Exhibetur Mariae Virgini ab omnibus, 45. 2.
 Hominis salus a consensu b. Virginis dependet, 42. 1.
 Humilitas praedestinationis signum, 237. 1. 2.
 B. Virginis. Vide Maria Virgo.
 Hypocritarum stultitia struthionis et araneae insipientia declaratur, 117. 1.—118. 1.
 Nominis etymologia, 120. 1. Vide verbum vanagloria.

I

S. Ildelfonsus pro virginitate Mariae dimicans vestem pretiosam ab ea recepit, lib. ult. 380. 1.
 Ieiunium ob vanam gloriam ve fiat, 105. 1.
 Ieiunantem quarta feria vel sabbato in honorem b. Virginis inconfessum non morti exemplo comprobatur, 561. 2.
 Iesus nomen gloriosissimum, 37. 2.
 Ipsum pronuncians Inda mulier castitatem tuetur, 415.—414.
 Caput mortui ipsum pronunciat, 416. 2.
 Ignorantia affectata cultum reprobatum, 150. 2.
 Imaginum sanctarum sigillum comprobatur ex sacris Scripturis, 252. 1.
 Ex Christi exemplo, 251. 1.
 Ex sacris conciliis, 255. 2.
 Ecclesiae, 257. 2.
 Ex miraculis, 259. 1.
 Ex SS. P. 262. 2.
 Ex multiplici utilitate, 264. 1.
 A ratione, 267. 1.
 Imaginum sanctarum defensor acerrimus s. Stephanus, 582. 2.
 Vis exemplis asseritur, 594. 1. 2.
 Earum veneratio plus daemones displicet quam castitatis observatio, 402. 1.
 Earum veneratio confirmatur a b. Virg. quae perpetuo candelam accensam ante illas conservat, 402. 2.
 Inimicorum tollit odium, 404. 1.
 Earum violatio punitur graviter, 404. 2.
 Imitatio necessaria, 272. 2.
 Incarnatio a Verbo Dei maxime concepta, 59. 1.
 In ea ostenditur omnipotentia Dei, 40. 2.
 Cum creatione comparatur, 42. 2.
 Miraculum miraculorum, 55. 1.
 Commixtio farinae, 62. 1.
 Expiscatio quaedam et captio Leviathan, 60. 1.
 Eodem die quo passio, 70. 1.
 Indulgentia quibus gaudet fraternitas Rosarii, 169. 1.
 Infirma instrumenta eligit Deus, 29. 2.
 Ingratitudinis poena exemplo demonstratur, 578. 1. 2.
 Beneficium est amissio, 342.—345.
 Inimicorum dilectio praedestinationis est signum, 237. 1.
 Inobedientia graviter punitur, 116. 1.

Intentio sola abscondit opera, 104. 1. Vide vana gloria.
 Intercessio ss. quanti valeat in hora mortis, 549. 1.
 B. V. vide Maria V. et mortis hora.
 Invidia graviter punitur, 116. 1.
 S. Ioa. Baptista an fuerit monachus Eliae, 211. 2.
 S. Ioaannes Hierosolymorum episcopus an fuerit ordinis Carmelitarum, 202. 2.
 S. Ioseph speciali veneratione colendus, exemplo Christi et Mariae, 506—507.
 Ut gratum faciamus Virgini, et Christo, ibid.
 Ut tributum debitum solvamus, ibid.
 Ut in eo utilitatem percipiamus, 507. 2.
 Eius intercessio potentissima, ibid.
 Quivis eius auxilio indiget, 514. 2.
 S. Ioseph sanctificatus in utero, 511. 2.
 Confirmatus in gratia, ibid.
 Eius nominis excellentia, 502. 2.
 Eius privilegium est, ut nullus ex Apostolis Ioseph vocaretur, 514. 2.
 Pulcher animo et corpore, 515. 1.
 Iustus, 516. 2.
 Nobilis sanguine, 518. 2.
 Stemmata eius gloriosa, 524. 1.
 Genealogia ab Adam deducta, 522. 1.
 Honori Christi et Matris eius consultit, 525. 1.
 Duplex dignitas sponsi V. et patris legalis Christi, 525. 2.
 Item dignitas patris spiritualis, 529. 2.
 Eius felicissima mors, 530. 1.
 Resurrectio, 531. 2.
 Gloria, ib.
 Ioseph nomen a b. Virgine. Hiermanno tanquam sponsam, 524. 1.
 Item Iudaens alter, 537. 1.
 Alia, 414. 2.
 Alia, 457. 1. 2.
 Iusti Mariam Virginem matrem et nutricem habent, 428. 1.
 Iustificatio an sit miraculum, 555. 2.

L

Lac b. Virginis miraculosum et dulcissimum, 89. 2.
 Potus Dei, 91. 2.
 Lactare filios de iure naturae, 90. 1.
 Lauretanum saeculum celeberrimum, 277. 1.
 Lauretanae iconis miracula, 554.—555.
 Laudes Dei celebrandae sunt a mulieribus quoque, 29. 2.
 Qui eas canit, coelo comparatur, 80. 2.
 Laus humana contentenda, 107. 2. Vide verbum vana gloria.
 Laudandus, qui inter malos bona agit, 29. 2.
 Laudans quod minus est, ostendit inexplicabilem esse laudem dignioris, ib.
 Lex quomodo imposita iusto, 186. 2.
 Liberalitas feminarum, 18. 1.
 Litterarum peritia reperitur etiam in feminis, 24. 1.
 Illico obtinetur a Ruperto abbate ope Virginis, 548. 1. 2.
 Ab Alberto Magno, ib.
 Luxuria in puella quamvis confessa, in purgatorio tamen graviter punitur, 541. 1.
 Eius tentationes ope V. superantur, 545. 1. 2.
 Rosarii vi convertitur, 410. 1. 2.
 B. Cyprianus ope Virginis evadit victor, 414. 1.
 Inda mulier idem obtinet pronunciendo Iesus Maria, ibid.
 Presbyter quidam idem obtinet, 405. 1.

Vana gloria est servitus oculorum, 104. 1.
Ad eam vitandam sufficit intentio, *ibid.*
Insidiatur nobis in coelo, 103. 1.
Anfert meritum a bonis operibus, *ibid.*
Quomodo superetur, 106. 1.
Monstra signat, *ibid.*
Graviter Deo punitur, 109. 2.
Sancti eam fugerunt, *ibid.*
Fugienda ex doctrina ss. patrum, 110. 1. 2.
In vanam iniuste vera gloria commutatur, 105. 2.
Vanam gloriam Christus exemplo suo reprimere docuit, 114. 1.
Eam captans fur, 114. 2.
Insidiatur omnibus, 116. 1.
Species quaedam est idololatriae, 116. 2.
Eius stultitia stridionis natura declaratur, 117. 1.
Hem araneorum, 118. 1.
Aliis argumentis, 119. 1.
Vix tamen evaditur, 122. 2.
Venter Mariae laudatus maximam indicat laudem, 31. 1.
Venter officina malorum et errorum, 58. 2.
Verbum divinum desiderio flagravat ingrediendi Virginis uterum, 39. 2.
Verbi divini utilitas et efficacia, 124. 1.
Quomodo audiendum et custodiendum, 126.—127. et seq.
Ipsium audire signum praedestinationis, *ib.* 256. 2.
Audientes perfunctorie musicae potius quam praedicationi vacant, 127. 1.
Pueriliter se gerunt, *ib.*

Ruminandum et digerendum ut prosit, 128. 1.
Est dulce praedestinatis, 129. 1.
Inspidum reprobis, *ibid.*, 2.
Reverentes audire severe puniuntur, 129. 2.
Eius enocmia, *ibid.*
Audiendi quanta debet esse aviditas, 151. 1.
Verecundia similis fragmini mali punici, 50. 2.
Virginem decet, *ibid.*
Victoria de infidelibus h. Virginis opo refertur, 357. 1. 2.
Victoria per h. Virginem obtinetur, 459. 9.
Victoria de Turcis Virg. intercessione reportata, 178. 2.
Vindicta h. Virg. 441. 2.—444. 2.
Virgines sunt familiae Regis coelestis, 45. 1.
Virgines decet verecundia, 51. 1.
Virgines commutantur in angelos, 55. 1.
Virginitas illis significatur, *ib.*
Virginitas maxima cum difficultate servatur, *ibid.*
Virginitatem tuenti puelle, caput abscessum, a Virgine restituitur, 422. 2.
Virtus laudata quaeenam crescat, 107. 1.
Virtutes sunt veluti exercitus quo Dei cor expugnetur, 48. 1.
Vitae periculum liberat devotio in h. Virginem, 400.—401.
Vitae periculum evadit Theodosius Caenobiarca auxilio Virginis, 428. 1.
Alter, 452. 1. 2.—455. 2.—441. 2.
Vota h. Virg. reddenda quam primum, 350. 1.
Unio maxima inter Matrem et Filium, 59. 1.

gmentum debet indubitanter velle. At Dei gloria (de accidentali loquimur) magis ex hominum salvatione, quam ex damnatione derivatur, uti superius innotuit. Ergo benedicta Virgo vult hominum salutem: quae salus, cum consentientibus Patribus, et praecipue divo Bernardo, non solet obtineri, nisi ipsa mediane; sequitur quod si Deipara vult Dei gloriam, non debet illi desse voluntas auxiliandi hominibus. 3. Qui catholicus est, fateatur oportet, Christum, non pro solis iustis et praedestinatis, sed pro omnibus mortuorum esse. Deipara vero, quae Christo cooperata est in redemptione humani generis, pro omnibus et singulis etiam hominibus suam voluntatem et consensum divino nuncio praebuit: pro omnibus Christum in lucem edidit et nutrit; ac iuxta crucem pro omnibus Filium suum aeterno Patri obtulit. Ob titulum igitur et characterem *Concedentis* debet benedicta Virgo velle omnes adjuvare. 4. Posito quod h. Virgo constituta fuerit Mater Christifidelium, desiderare debuit spirituales foecunditates: et quemadmodum Rachel haec verba ad Jacob virum suum dirigebat (*Gen. c. 30. v. 1*): *Da mihi liberos, alioquin moriar*; sic, et multo magis, sanctissima Dei hominumque Parens debet velle foecundari spiritualiter; ac proinde debet velle succurrere et auxiliari filiis, quos in corde suo parturit. 5. Denique ob bonum filiorum non debet illi desse voluntas ad auxiliandum. Quaeenam bona mater potest non velle filiorum suorum bonum? De Agrippina Neronis matre memoriae prodium est, quod cum quidam vaticidius viri illam praemonisset, quod si Nero filius suus imperator evasisset, eam occisurus esset; ipsa respondit: *Occidit me, modo imperet*. Immo etiam inter bruta tantum amorem matrum erga filios legimus, ut mortem oppetere saepe non dubitent, quo filios a mortis periculo liberent. Cur autem ad haec argumenta recurrant, cum apud Isaiam idipsum eleganter doceatur (*cap. 49. v. 13*): *Numquid oblivisci potest mulier infantem suum, ut non miseretur filio uteri sui? Ergo si Deipara, qua hominum mater, debet eos diligere, debet etiam illos adjuvare.*

15. Non sine causa superius dixi, Deiparam debere velle homines adjuvare, nam debet velle Deum diligere. At ex d. Thoma (2. 2. q. 25. art. 1) dilectio Dei dilectionem proximi includit et importat: unus enim idemque est habitus charitatis, quo diligitur Deus et proximus. Si igitur beatissima Virgo debet proximos diligere, debet etiam eos adjuvare: auxilium enim in amore fundatur: nec dici potest, aliquem vere diligere, si in necessitatibus non succurrat illum, quem diligit: unde divus Iohannes in 1. epistola (c. 3. v. 17) inquit: *Qui viderit fratrem suum necessitatem habere, et claverit viscera sua ab eo, quomodo charitas Dei manet in eo?*

16. Quodammodo tenetur Deipara Christifideles adjuvare, ob abundantiam suae gratiae. Indubium est, ipsam salutatum fuisse ab Angelo *gratia plenam* (*Luc. cap. 1. v. 28*); negari item nequit, ipsam cumulatissime possedisse divitias virtutum, donorum, et gratiarum, quae unquam aliis creaturis concessa legantur: unde

COPPOLA de tit. B. M. V.

ei aptantur illa verba (*Prov. c. 1. v. 20*): *Multae filiae congregaverunt divitias; tu supergrata es universas*. Verum quanto quis dior est, tanto abundantius debet bona sua indigentibus communicare, iuxta praecipuum quod senior Tobias dabit filio suo (*cap. 4. v. 9*): *Si multum tibi fuerit, abundanter tribue*. Cum igitur beatissima Virgo sit locupletissima, et nos pauperuli, et auxilio indigentes; debet proculdubio nos adjuvare de suis abundantias.

17. Ratione gratitudinis benedicta Virgo quodammodo tenetur ad auxiliandum Christifidelibus. Ipsa enim hominibus multum debetrix est; et quidquid habet magis, propter homines habet. Re quidem vera, maxima eius dignitas, propter quam tot dona et charismata ei collata fuerunt, est divina maternitas. Ad hanc dignitatem propter homines obtinuit. Verbum enim Patris ad redimendos homines in ea caro factum est. Unde recte Bernardinus de Busio (*in Mariol. p. 3. serm. 3. §. 1*) inquit: *Deipara est humano generi debetrix, veluti benefactus benefactori*. Igitur quodammodo obligata est ad succurrendum hominibus, secundum Iuristarum principium (*leg. Metum*): *Aequum est, ut si habeas bonum propter me, rependas mihi, ut et ego etiam habeam propter te*. Haec rationem tangit divus Augustinus (*in quod. serm.*) dicens: *O Maria, multum audeo, multum gaudeo; multumque gaudium meum de te, causasti mihi avaritiae est pro me*. Et paulo inferius: *O Maria, nos tibi, teque nobis mira vicissitudo confederat; ut scilicet pro nobis habeas quidquid es; nos vero per te id esse quod sumus*. Si enim nulla processisset nostra transgressio, non esset segula nostra redemptio; et si necessarium non esset redimi peccatorem, non esset necessarium parturire Redemptorem. Ut quid enim fieres Mater Salvatoris, si nulla esset indigentia salutis?

18. Denique indoles generosa animi, et dignitas Matris Christi Deiparam ad auxiliandum inducit. Re quidem vera ipsa progenita est ex regali progenie: clementia autem solet esse ingenta regali et nobili animo.—Non interdicatur nobis flosculum unum Aegypti haec ad veri Dei sanctuarii ornatum adhibere.—Ovidius ethnicus poeta sic cecinit (*de Pont.*):

Regia, crede mihi, res est succurrere lapsis.

Quod vero ad dignitatem Matris Christi attinet, sciendum est, opus incarnationis Verbi Dei, quod ea mediante effectum est, opus excellentissimae pietatis et misericordiae fuisse. Merito igitur divus Bernardus (*in ser. de Annunc.*) inquit: *Quantum viscera illa virtus pietatis affecit, et ad succurrendum hominibus fecit, in quibus per novem menses divina pietas requievit! Divina profecto pietas ante eius mentem, quam ventrem implevit; et cum ab eius utero processit, ab eius animo non recessit.*

Haec argumenta sufficere possunt quantum ad primam huius tractatunculae partem, nempe relate ad personam auxilium impertientem.